

Összefoglaló

a Hivatal döntéseivel szemben benyújtott megváltoztatási kérelmek elbírálása tárgyában visszaérkezett bírósági döntésekről

2012/ IV. negyedév

2012 negyedik negyedévében összesen 55 ügyben érkezett vissza a Hivatalhoz jogerős bírósági végzés, amelyeket az IJO – a szakmai főosztályok javaslatait is figyelembe véve – feldolgozott. A döntések az egyes oltalmi formákat érintő ügyekre az alábbi számban vonatkoztak:

Védjegy	45 (25 <i>ex parte</i> , 20 <i>inter partes</i> ügy)
Szabadalom	9 (7 <i>ex parte</i> , 2 <i>inter partes</i> ügy)
Formatervezési minta	1 (<i>inter partes</i> ügy)

A Hivatal érintett döntéseinek több mint fele (31) tekintetében a megváltoztatási kérelem elutasítására került sor. A bíróság 7 ügyben megváltoztatta a hivatali határozatot, 2 esetben a döntés hatályon kívül helyezésére és a Hivatal új eljárásra utasítására került sor, 4 ügyben pedig a bíróság megszüntette az eljárást. A döntés hatályon kívül helyezésére és a kérelem Hivatalhoz való áttételére 3, míg a döntés hatályon kívül helyezésére és az eljárás folytatására utasításra 8 esetben került sor.

VÉDJEGY TÁRGYÚ DÖNTÉSEK

1) Vt. 2. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés

A Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre, különösen, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak, vagy pedig amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak.

A Vt. 2. § (3) bekezdése kimondja, hogy a (2) bekezdés a) pontja alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha használata révén - akár az elsőbbség időpontja előtt, akár azt követően - megszerezte a megkülönböztető képességet.

1.1 Az „EXPRESS” szóösszetétel védjegykénti lajstromozását kérték a 3., 9., 14., 18., 25. és 26. osztályokon belüli áruk, valamint a 35. osztályon belül „ékszerekkel és hajdíszekkel kapcsolatos kereskedelmi szolgáltatások” vonatkozásában.

A Hivatal a nemzetközi védjegybejelentés oltalmát a 3., 9., 14., 18., 25. és 26. áruosztályok tekintetében elismerte, a védjegybejelentést a 35. osztály vonatkozásában – a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontjára hivatkozással – elutasította. A határozat indokolásában kifejtette, hogy az „express” olyan idegen eredetű kifejezés, amelynek a jelentésével (sürgős, soron kívüli, gyors, gyorsan) a magyar átlagfogyasztó tisztában van. Álláspontja szerint a 35. osztályban megjelölt szolgáltatások kapcsolatba hozhatók az „express” szó jelentésével, a bejelentő az ékszerekkel, hajdíszekkel összefüggésben a szolgáltatásokat gyorsan, sürgősen (express) kínálja a fogyasztók számára. Az internetes Google kereső az „express” szóra történő kutatás során több mint 2.000.000.000 találatot hoz fel, ez is igazolja, hogy a 35. osztály szolgáltatásai vonatkozásában e szóra kizárólagos oltalmat senki sem szerezhet. (A1074395/10.)

A Fővárosi Törvényszék kiemelte, hogy a megkülönböztető képesség fennálltát mindig az árujegyzékben felsorolt termékekre vonatkoztatva kell vizsgálni. A bíróság a 35. osztályban felsorolt szolgáltatásokkal összefüggésben nem osztotta a hivatali álláspontot. Kétségtelen, hogy az „express” szó világszerte közismert jelentésű (gyorsan, soron kívül), e jelentésével a magyar átlagfogyasztó is tisztában van. Ugyanakkor a bíróság nem talált olyan konkrét és közvetlen kapcsolatot a bejelentett szó és a hajdíszekkel, ékszerekkel kapcsolatos kiskereskedelmi szolgáltatások között, mely a megjelölés lajstromozásának akadályát képezne. Kétségtelen, hogy számos szolgáltatás van, amelynél a gyorsaság az adott szolgáltatás jellemzője lehet (pl. a gyorséttermi szolgáltatás, ruhatisztítás, futárszolgálat), a bejelentés árujegyzékében megjelölt szolgáltatásra azonban a soronkívüliség, a szolgáltatás nyújtásának gyorsasága nem mondható jellemzőnek. A hajdíszt, ékszereket vásárlók, illetve a szolgáltatásban érintett egyéb piaci szereplők számára nem a szolgáltatás gyorsasága, hanem annak egyéb jellemzői (minőség, ára, stb.) kaphatnak hangsúlyt. A bíróság álláspontja szerint ezért „a Hivatal okszerűtlenül jutott arra a következtetésre, hogy az árujegyzékből a szolgáltatás gyors módon történő kínálása levezethető”. Erre tekintettel a bíróság a hivatali határozatot hatályon kívül helyezte, és a Hivatalt az eljárás folytatására utasította, mivel le kell folytatni a lajstromozásra irányuló, a Vt. 4-7. §-aiban említett további feltételekre kiterjedő vizsgálatot. (1.Pk.24.670/2012/3.)

1.2 A „KÖRMÖS DIPLOMA” szóösszetétel védjegykénti lajstromozását kérték a 41. osztályba tartozó „nevelés, szakmai képzés, szórakoztatás, sport és kulturális tevékenységek” szolgáltatások tekintetében.

A bejelentő – nyilatkozattételi felhívást követően – előadta, hogy a műkörmös szakmában piacvezető pozícióval rendelkezik, hosszú évek óta végzi a műkörmösök elit képzését „Körmös Diploma” fantáziánéven. A név megismertetése céljából folyamatos marketing tevékenységet végez, ennek alátámasztására katalógusokat, hirdetéseket csatolt. Utalt arra, hogy a lajstromozni kért megjelölés fantáziaszónak minősül, hiszen a műkörmös képzésnél oklevél vagy OKJ-s bizonyítvány használatos a képzés elvégzésének igazolására, nem a diploma szó.

A Hivatal a védjegybejelentést – a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontjára hivatkozással – elutasította. A hivatali, valamint – a megváltoztatási kérelmet elutasító – bírósági határozat egybehangzóan megállapította, hogy az adott megjelölés két szóból áll. A „diploma” – más szóval bizonyítvány – azt jelenti, hogy annak tulajdonosa egy adott szakterületen megfelelő képesítéssel rendelkezik. A „körmös” szó ennek a diplomának a fajtájára utal, azt fejezi ki,

hogy az érintett személy milyen területen szerezte képesítését. A szóösszetétel így nem tekinthető fantáziaszónak, továbbá nem rendelkezik olyan egyedi elemmel sem, amely a megjelölésnek megkülönböztető képességet biztosítana. A megkülönböztető képesség használatával történt megszerzése kapcsán kifejtették, hogy a kérelmező által a hivatali eljárásban csatolt dokumentumok – reklámanyagok, prospektusok, a Google találati lista – igazolják ugyan a megjelölés használatát, arra azonban nem nyújtanak kellő bizonyítékot, hogy ez a használat olyan intenzív lett volna, amelynek révén a műkörmös szolgáltatást nyújtók vagy az azt igénybe vevő fogyasztók a szóösszetételről magát a bejelentőt, az általa nyújtott szolgáltatást azonosítanák be.

A bejelentő a megváltoztatási kérelemben további bizonyítékokat csatolt a megkülönböztető képesség megszerzésének igazolására. A Hivatal a megváltoztatási kérelemmel kapcsolatban – a Vt. 77. §-ának (1) bekezdése alapján – írásbeli nyilatkozatot tett, melyben kifejtette, hogy álláspontja szerint a Vt. 40. §-a (3) bekezdésének második fordulója értelmében nem tekinthető kellő időben benyújtottnak az olyan bizonyíték, amelyet az ügyfél a Hivatal ügydöntő határozatának meghozatala után terjesztett elő, ha a Hivatal ügydöntő határozatának meghozatalára szabályszerű eljárást követően került sor. A Fővárosi Törvényszék a bejelentő a megváltoztatási kérelemben, illetve azt követően a bírósági eljárás során csatolt bizonyítékai vonatkozásában megállapította, hogy azok – a Vt. 91. §-ának (4) bekezdésére hivatkozással – az ügy érdemi elbírálásakor nem vehetők figyelembe. (M1103410/6., 1.Pk.21.588/2012/6.)

1.3 A „PET HUNGÁRIA” szóösszetétel védjegykénti lajstromozását kérték – nyilatkozattételi felhívásra történő árujegyzék korlátozást követően – a 31. osztályon belül „táplálék kedvtelésből tartott állatoknak” áruk vonatkozásában.

A Hivatal a védjegybejelentést elutasította. Határozata indokolásában – a Vt. 2. §-a (2) bekezdésének a) pontja tekintetében – kifejtette, hogy a „PET HUNGÁRIA” szóösszetétel egyértelműen magyarországi kisállatra, díszállatra, illetve ezzel kapcsolatos termékekre utal, azaz pontosan leírja a 31. osztályba tartozó áruk fajtáját, jellegét, jellemzőjét és földrajzi származását. A megjelölt szóösszetétel egyes elemei jól ismertek a magyar fogyasztók számára, együtt és külön-külön is szokásosan alkalmazottak az általános nyelvhasználatban, illetve üzleti kapcsolatokban. A „Pet” és „Hungária” szóelemek olyan információkat tartalmaznak, melyek az árujegyzékben felsorolt árukkal logikai kapcsolatba hozhatók. A Vt. 3. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján a Hivatal kifejtette, hogy a „PET HUNGÁRIA” kifejezés magyarországi kisállatra, díszállatra, ezzel kapcsolatos termékekre utal, ezért a fogyasztók okkal feltételezik, hogy az ilyen megjelöléssel ellátott áruk Magyarországról származnak és kisállatok, díszállatok számára készültek. Noha a bejelentő az áruosztály korlátozásával az áru fajtája tekintetében a megtévesztés veszélyt elhárította, ám az a földrajzi származás tekintetében továbbra is fennmaradt. (M1201168/8.)

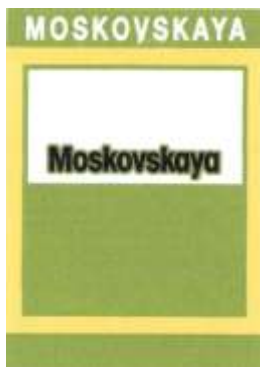
A Fővárosi Törvényszék határozatában rámutatott arra, hogy a megkülönböztető képesség vizsgálatánál mindig az árujegyzékben felsorolt termékekre – jelen esetben a 31. osztályban: „táplálékok kedvtelésből tartott állatoknak” termékekre – vonatkoztatva kell vizsgálni. Jelen esetben a „Pet” szóelem elsődleges jelentése: háziállat, kisállat. Az elsődleges jelentés pedig határozottan arra utal, kiknek a számára készültek az e megjelöléssel ellátott termékek, állateledelek. Ugyanakkor a „PET HUNGÁRIA” szóösszetétel nem egyszerűen a magyarországi díszállat, kisállat jelentést hordozza. Ez a jelzős kifejezés angol nyelven helyesen: „Hungarian pet”. A „PET HUNGÁRIA” tehát olyan, nyelvtanilag szokatlan, az általános nyelvhasználatban – ebben a formában – nem használatos szóösszetétel, amely, bár

utal az árujegyzékben felsorolt termékeket fogyasztó háziállatokra, nem egyértelmű leírása azoknak. Hiányzik tehát az a konkrét és közvetlen kapcsolat a bejelentett megjelölés és az árujegyzékben felsorolt termékek között, amely a megjelölés oltalomképességét kizárná. A bíróság – a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének b) pontja kapcsán – kifejtette, hogy a „Hungária” kifejezés a megjelölés tárgyát képező szóösszetételben utal ugyan Magyarországra, a „PET HUNGÁRIA” kifejezés azonban nem fordítható le „magyarországi házi kedvence”, ilyenformán a „Hungária” kifejezés sem tekinthető egyértelműen földrajzi származásra való utalásnak. A nyelvtanilag nem szabályos, szokatlan szóösszetétel láttán a fogyasztók nem feltétlenül magyarországi származásra asszociálnak, noha a terméket nyilvánvalóan kapcsolatba hozzák Magyarországgal. Tekintve azonban, hogy a bejelentő magyar székhelyű gazdasági társaság, és a bejelentett megjelölés az ő termékeihez, gazdasági tevékenységéhez kapcsolódik, ezért a „Hungária” kifejezés nem tekinthető földrajzi származás tekintetében megtévesztőnek. Erre tekintettel a bíróság a hivatali határozatot hatályon kívül helyezte, és a Hivatalt az eljárás folytatására utasította, mivel le kell folytatni a lajstromozásra irányuló, a Vt. 4-7. §-aiban említett további feltételekre kiterjedő vizsgálatot. (1.Pk.24.479/2012/4.)

2) Vt. 3. § (1) bekezdés b) pont

A Vt. 3. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha az áru, illetve a szolgáltatás fajtája, minősége, földrajzi származása vagy egyéb tulajdonsága tekintetében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

2.1 A „MOSKOVSKAYA” színes ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 32. osztályba sorolt „sörök; ásványvizek és szénsavas vizek, és egyéb alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek; szörpök és más készítmények italokhoz”, valamint a 33. osztályba tartozó „alkoholtartalmú italok (a sörök kivételével)” áruk tekintetében.

A Hivatal a védjegybejelentést elutasította arra hivatkozással, hogy a megjelölés a termékek földrajzi származását illetően megtéveszti a fogyasztókat, ezért a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének b) pontjával való ütközése folytán ki van zárva a védjegyoltalomból. A hivatali, valamint – a megváltoztatási kérelmet elutasító – bírósági határozatok egybehangzóan megállapították, hogy ha nem is magas színvonalú, de valamilyen szintű orosz nyelvismerettel a hazai átlagfogyasztók jelentős része rendelkezik. Ennek révén a „MOSKOVSKAYA” kifejezést „moszkvai” jelentésüként értelmezi, így a kifejezéssel találkozva egy átlagos magyar fogyasztó Oroszországra, orosz eredetre asszociál. Ezen a megjelölés ábrás elemei sem változtatnak, hiszen nem egy olyan összetett megjelölésről van szó, ahol a megkülönböztető képességet nem a szó, hanem az ábrás elem hordozná. A védjegybejelentés nem rendelkezik

olyan jellegzetességekkel, amelyek a „MOSKOVSKAYA” szóelem dominanciáját ellensúlyozni tudnák. Adott esetben a megjelölés megtévesztő jellegének megítélése során jelentősége van annak, hogy szoros kapcsolat feltételezhető a híresen jó minőségű és nagy tradícióval rendelkező orosz szeszes italok, elsősorban a vodka és a pezsgő (amelyeknek ezeket a tulajdonságait a Kúria köztudomású tényként fogadta el), valamint azok orosz eredete között. Az átlagfogyasztó az Oroszországból származó alkoholos italokkal szemben magasabb elvárásokat támaszthat, ez a pozitív fogyasztói elvárás „átsugárzik” az árujegyzék további italtermékeire is. Ezért a földrajzi származás tekintetében a megjelölésben Moszkva városára való utalás mindkét áruosztályba sorolt termékek vonatkozásában félrevezető lehet, amelyet a luxemburgi bejelentő az árujegyzéknek a – 33. osztályban a „vodka és alkoholtartalmú italok, melyek az orosz hagyományok és receptek szerint készültek (sörök kivételével)” termékekre történő – korlátozásával sem küszöbölt ki. Az eltérő földrajzi helyről való származás miatt a megtévesztést az árujegyzék korlátozása a bejelentő által előterjesztett formában nem zárja ki. A bejelentő az árujelzőben az oroszországi (moszkvai) származásra való utalás hiányában sincs elzárva attól, hogy – valósága esetén – feltüntesse az árun az előállítás orosz tradícióknak megfelelő módjára való utalást. Az pedig, hogy a termékcímkén a jogszabályi előírásoknak megfelelően az áru származási helye feltüntetésre kerül, a megjelölés oltalomképeségének megítélése szempontjából közömbös. A termékek piaci jelenléte, közismertsége, a megjelölés intenzív használata a megtévesztés elhárítására nem alkalmas, mivel a Vt. 2. § (3) bekezdése csak a megkülönböztető képesség hiánya esetén alkalmazható. (M1002594/3., 1.Pk.22.250/2011/3., 8.Pkf.26.333/2011/4., Pfv.IV.20.523/2012/3.)

2.2 „AZ ÉV FOGYASZTÓBARÁT BANKJA KÖZÖNSÉGDÍJ” színes ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 35. osztályban „reklámozás; kereskedelmi ügyletek; kereskedelmi adminisztráció; irodai munkák”, a 36. osztályban „biztosítás, pénzügyi ügyletek, valutaügyletek, ingatlanügyletek” és a 41. osztályban „nevelés; szakmai képzés; szórakoztatás; sport- és kulturális tevékenységek” szolgáltatások vonatkozásában.

A Hivatal a védjegybejelentést elutasította a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozással. Indokolásában kifejtette, hogy a bejelentett színes ábrás megjelölés „Az Év Fogyasztóbarát Bankja Közönségdíj” szóösszetételt tartalmazza. A megjelölés a szolgáltatás minősége szempontjából megtévesztő, mert a szóösszetétel nem csupán a szolgáltatás jellemzőjére utal, hanem egy magasabb szintű elvárásnak való megfelelést tanúsít, holott a bejelentő a megjelölésre nem tanúsító védjegyként kíván oltalmat szerezni. A „fogyasztóbarát bank” kifejezést bármelyik banki szolgáltatást nyújtó cég használhatja, önmagában ez a szóösszetétel nem rendelkezik megkülönböztető képességgel. Ez a szóösszetétel társul a „közönségdíj” kifejezéssel és kiegészül az „év” szóval, melyek a fogyasztók számára azt mutatják, hogy valamilyen szabályzatban rögzített minőségi követelményeknek, piaci elvárásnak felel meg a cég, mely ezt a megjelölést használja. A díj minden esetben egyfajta elismerést, kitüntetést jelent, az év egy konkrét időszakra vonatkozik. A bejelentett színes ábrás megjelölés szóelemei nem csupán a szolgáltatás jellemzőire, minőségére utalnak, hanem egy magasabb szintű elvárásnak megfelelést tanúsítanak. Ehhez képest a megjelölést a bejelentő saját védjegyként kívánja lajstromozni, ami a fogyasztók megtévesztését

eredményezheti. Kifejtette továbbiakban a Hivatal, hogy a 35., 36. és 41. osztályokba tartozó szolgáltatások tekintetében a megjelölés alkalmas lehet a fogyasztók megtévesztésére, mivel tartalmazza a „bank” kifejezést, noha a bejelentő nem bank, és nem igazolta, hogy a PSZÁF által kiadott engedéllyel rendelkezik. A fogyasztók a bejelentett megjelölés láttán okkal feltételezhetnék, hogy egy bank szolgáltatásait veszik igénybe, amely jelen esetben nem felelne meg a valóságnak. (M1103725/8.)

A Fővárosi Törvényszék a 36. szolgáltatási osztály esetén osztotta azt a hivatali álláspontot, hogy „Az Év Fogyasztóbarát Bankja Közönségdíj” szóösszetétel egy magasabb szintű elvárásnak megfelelést tanúsít, noha a bejelentő ezen áruosztály esetén a megjelölésre nem tanúsító védjegyként kíván oltalmat szerezni. Tanúsító védjegy esetén a szabályzatban rögzített minőségi követelményeknek való megfelelés a biztosítéka annak, hogy a fogyasztók magasabb szintű elvárása nem alaptalan. Jelen esetben a fogyasztók a megjelölést úgy érzékelik, hogy a megjelölést használó cég, valamely magasabb minőségi követelménynek, piaci elvárásnak felel meg, ennek azonban nincs intézményesült garanciája, ami adott esetben vezethet arra, hogy a fogyasztók megtévesztése következik be. Mindezek alapján a 36. szolgáltatási osztály vonatkozásában a megváltoztatási kérelmet elutasította. A bíróság ugyanakkor nem osztotta a hivatali álláspontot a 35. és a 41. osztály tekintetében. „Az Év Fogyasztóbarát Bankja Közönségdíj” ezen osztályok esetében nem mutat a szolgáltatás minőségére, nem értelmezhető úgy, hogy valamely magasabb szintű elvárásnak megfelelést tanúsítana. Ezért a megtévesztés lehetősége a 35. és 41. osztályokban nem áll fenn. Ezen szolgáltatási osztályok vonatkozásában a bíróság a hivatali határozatot hatályon kívül helyezte, és a Hivatalt az eljárás folytatására utasította, mivel le kell folytatni a lajstromozásra irányuló, a Vt. 4-7. §-aiban említett további feltételekre kiterjedő vizsgálatot. (1.Pk.22.554/2012/3.)

2.3 A „HTI Haditechnikai Intézet” szóösszetétel védjegykénti lajstromozását kérték a 35., 41. és 42. osztályba tartozó szolgáltatások tekintetében. A bejelentés meghirdetését követően észrevétel érkezett azzal, hogy a megjelölés alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

A Hivatal a védjegybejelentést – a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének b) pontjára hivatkozással – elutasította. A hivatali, valamint a – megváltoztatási kérelmet elutasító – bírósági határozatok megállapították, hogy a Haditechnikai Intézetre utaló HTI rövidítéssel kiegészített szóösszetétel esetében a magyar nyelvű fogyasztó valamely, a haditechnikával, honvédséggel kapcsolatos intézményre gondol. Az „intézet” szó a magyar értelmező kéziszótár szerint valamely sajátos feladat ellátásra szervezett hivatalszerű intézményt jelöl és ahhoz a magyar köznyelvben általánosan elfogadottan a hivatalosság fogalma, az állami feladatok ellátásához való asszociáció kapcsolódik. A „haditechnikai” jelző e jelentést felerősíti azzal, hogy azt a honvédséghez kapcsolódó intézményként képzelel el a szóösszetételt olvasó átlagfogyasztó, amelyből a történelmi előzmények alapján az államra, illetve az állami feladatot ellátó honvédségre asszociál. (M1002115/7., 1Pk.24.846/2011/6., 8.Pkf.25.814/2012/3.)

3) Vt. 3. § (1) bekezdés c) pont

A Vt. 3. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint a megjelölés nem részesülhet védjegyzoltalomban, ha rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

3.1 A Hivatalnál 202 280 lajstromszám alatt oltalom alatt áll a „**GERGELY**” szóvédjegy a 29. osztályba tartozó „hús, hal-, baromfi- és vadhús; húskivonatok; tartósított, szárított és

főzött gyümölcsök és zöldségek; zselék, lekvárok (dzsemek), kompótok; tojások, tej és tejtermékek; étkezési olajok és zsírok”, valamint a 30. osztályba sorolt „kávé, tea, kakaó, cukor, rizs, tapióka, szágó, kávépótló szerek; lisztek és más gabonakészítmények, kenyér, péksütemények és cukrászsütemények, fagylaltok, méz, melaszszirup; élesztő, sütőporok; só, mustár; ecet, fűszeres mártások; fűszerek; jég” termékek vonatkozásában.

A kérelmező a védjegy törlését kérte a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének c) pontja, 5. §-a (1) bekezdésének a) pontja és az 5. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján. Kérelmében előadta, hogy a Gergely Food Kft. egy 2005-ben alapított, családi vállalkozásban működő tésztagyártó cég, amelynek tevékenysége elsősorban az ostyák és száraztészták piacán ismert. Ezzel szemben a védjegy jogosultja gyorsfagyasztott, töltött és töltetlen tésztafélék előállításával foglalkozik. A Gergely név nemcsak a kérelmezői cégnév vezérszava, de korábban a kérelmező ügyvezetője, Gergely János önálló vállalkozásával összefüggésben is ismert márkanévvé vált.

A Hivatal a törlés iránti kérelmet valamennyi törlési ok tekintetében elutasította. Határozata indokolásában a rosszhiszeműséggel összefüggésben utalt arra, hogy a védjegy jogosultja saját maga alakította ki a „Gergely” megjelölést családnévéből és az árujelzőt hosszabb ideje saját jogán használta, ő vezette be a megjelöléssel ellátott tészta-termékeket a piacra. A rosszhiszeműség pedig saját névhasználatra körében, saját árujelző tekintetében fel sem merülhet. A névviseléshez fűződő jogok tekintetében megállapította, hogy a jogosult, illetve jogelődje vitán felül korábban használta cégnevében a „Gergely” megjelölést. A korábbi belföldi használatban a Hivatal kiemelte, hogy korábbi belföldi használatra csak a korábbi akadályozó jog jogosultja hivatkozhat, jelen esetben a 2005-ben alakult kérelmező. Ezért a Hivatal álláspontja szerint Gergely János – a kérelmező ügyvezetője – személyével, megjelölés használatával kapcsolatos iratok nem vehetők e körben figyelembe. Mindezekre tekintettel a törlési kérelmet elutasította. (M1002052/23.)

A Fővárosi Törvényszék a névviselési jog vonatkozásában a törlési okot nem találta megállapíthatónak. Elfogadta azt a hivatali álláspontot, hogy a támadott védjegy nem sérti a kérelmező névviseléshez fűződő jogát. A korábbi belföldi használat kapcsán kiemelte, hogy a törlési ok vizsgálata szempontjából a támadott védjegy bejelentési időpontja, az akkor fennállt állapot az irányadó. A csatolt iratokból megállapíthatónak találta, hogy a kérelmező a megjelölést száraztészták és ostyák tekintetében a védjegybejelentés napján használta, továbbá azt is elismerte, hogy az ostyák vonatkozásában 1994-től, száraztészták tekintetében pedig 2002-2003-tól fennállt a korábbi belföldi használat Gergely János és felesége gazdasági tevékenysége következtében. A jogosult 1997-től használta a „Gergely” megjelölést, mely használat kifejezetten mirelit, töltött és töltetlen félkész tésztafélések vonatkozásában valósult meg. A bíróság megítélése szerint ebből következik, hogy a jogosult személyéhez az ostyák és száraztészták termékek vonatkozásában a fogyasztók a megjelölést sem a védjegybejelentés előtt, sem azt követően nem köthették, azaz e két termék vonatkozásában – a hivatali állásponttól eltérően – a kérelmező korábbi belföldi használatára megvalósult. A rosszhiszeműséggel összefüggésben a bíróság – a kérelmező 1994-től, illetve 2002-2003-tól megvalósuló piaci jelenlétére tekintettel – életszerűtlennek tartotta, hogy a jogosult nem szerzett tudomást arról, hogy a „Gergely” elnevezés bizonyos termékek vonatkozásában egy másik hazai gazdasági társaság tevékenységéhez kapcsolódik. Rámutatott arra, hogy az a tény, hogy a jogosult ügyvezetőjének is Gergely a vezetékneve – akár a kérelmezőé – önmagában nem alapozza meg a védjegybejelentés jóhiszeműségét. A „Gergely” szóelem védjegykénti lajstromozásával ugyanis a jogosult az általa egyébként ismert versenytársat kiszorította, elzárta annak lehetőségétől, hogy saját, korábban ismertté vált kereskedelmi

nevét a továbbiakban termékein feltüntesse, hiszen a védjegyvoltalomból fakadó jogosultságai birtokában bármikor bitorlási eljárást indíthat a kérelmező ellen. A bíróság ezért a rosszhiszeműséget is megállapíthatónak találta, azonban nem a védjegy árujegyzékének egészére, hanem az ostyák és száraztészták termékekre nézve. A kifejtettek alapján a bíróság úgy találta, hogy a törlési kérelem – a korábbi belföldi használat, valamint a rosszhiszeműség, mint lajstromozást gátló ok tekintetében – a védjegy árujegyzékének egy bizonyos részében megalapozott, ezért a támadott védjegy törlését rendelte el a 30. áruosztályon belül „ostyák és száraztészták” vonatkozásában. (1.Pk.20.735/2012/6.)

3.2 A Hivatalnál 198 667 lajstromszám alatt oltalom alatt áll a „**GMV INTERNATIONAL ELECTRIC**” szóösszetétel a 9. osztályba sorolt termékek tekintetében. A védjegy jogosultja két magánszemély. Az I. r. jogosult az ügyvezetője az általa alapított cégeknek, a kínai állampolgárságú és külkereskedelmi kapcsolatokkal rendelkező II. r. jogosult az ő házastársa és üzlettársa. Az I. r. jogosult és a kérelmező ügyvezetője 2004-ben kerültek egymással üzleti kapcsolatba és a következő évtől kezdve a Kínában gyártott, olcsó termékek hazai forgalmazásában működtek együtt. Ennek keretében a magyar nagykereskedők – közöttük a kérelmező – által meghatározott villamossági termékeket a jogosultak a gazdasági társaságaikon keresztül a kínai gyártóktól megrendelték, majd a hazai kereskedők részére átadták. Valamennyi terméken szerepelt a kék-piros színekkel és speciális írásmóddal kialakított „GMV” logó, valamint alatta az „INTERNATIONAL ELECTRIC” felirat. Ezeket a megjelöléseket a terméknévben az I. r. jogosult kérésére a kínai gyártó helyezte el a termékdobozokon. Az első szállítmány 2005 augusztusában érkezett Magyarországra. 2008-ra a felek viszonya megromlott, a kérelmező azzal a szándékkal, hogy a jogosultak kizárásával a jövőben ő szervezze az érintett termékek importját, 2009. április 29-ére találkozóra hívta az üzleti partnereket. A következő napon (2009. április 30-án) a jogosultak védjegybejelentést tettek a megjelölésre, melyet a Hivatal a fenti számon lajstromozott. A kérelmező a védjegy törlése iránt kérelmet terjesztett elő a Vt. 3. §-a (1) bekezdésének c) pontjára és az 5. §-a (2) bekezdésének a) pontjára hivatkozással.

A Hivatal a védjegy törlése iránti kérelmet elutasította. Megállapította, hogy a Vt. 5. §-a (2) bekezdésének a) pontjában írt feltételek maradéktalanul nem teljesültek, mivel nem igazolódott, hogy a megjelölés védjegyjogosultak általi használata – a kérelmező engedélye nélkül – jogszabályba ütközne. A megjelölés rosszhiszemű bejelentésére alapított kérelmet sem találta megalapozottnak a Hivatal. Az I. r. jogosult a termékek gyártásától az értékesítésig a teljes folyamatot irányította, a kérelmező csupán az egyik üzleti partnere volt. A kérelmezőnek az együttműködés megszakítására és a gazdasági folyamatból a jogosultak kizárására vonatkozó szándékára tekintettel a védjegy bejelentése a jogosultak saját üzleti érdekeinek jogszerű védelmében tett lépésnek minősül, így az a rosszhiszeműséget nem támasztja alá. (M0901294/15.)

A Fővárosi Bíróság a megjelölés korábbi belföldi használatára vonatkozó törlési kérelmet a Hivatal álláspontjával egyezően alaptalannak találta. A rosszhiszemű védjegybejelentést ugyancsak nem találta megállapíthatónak. Kifejtette, hogy az érintett termékeknek korábban nem volt márkaneve, a „GMV” terméknév a jogosultaknak a kínai gyártóval való üzleti kapcsolata során alakult ki és a jogosultakhoz kötődik, akik a megjelöléssel ellátott termékeket sajátjukként, elsőként hozták be az országba és forgalmazták. Mások már az ő hozzájárulásukkal forgalmazták tovább a termékeket. Így miután a megjelölés máshoz nem köthető, a rosszhiszemű bejelentés nem állapítható meg. A csalárd szándékot pedig a –

védjegybejelentést követően – más cégeknek írt felszólítás nem támasztja alá. Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság a megváltoztatási kérelmet elutasította. (1.Pk.26.170/2010/18.)

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a megjelölés lajstromozás nélküli tényleges korábbi használatával kapcsolatos törlési kérelem alaptalan. A védjegy rosszhiszemű bejelentésével kapcsolatban kifejtette: annak nincs jelentősége, hogy ténylegesen kinek az ötlete volt a megjelölés, illetve ki intézte annak a dobozokon történő megjelenítését vagy létrejött-e a felek között szerzési társulás. Nyomatékkal kellett ugyanakkor figyelembe venni, hogy a felek között korábban hosszabb ideig szoros üzleti kapcsolat állt fenn. Ezért a jogosultak tudatának a védjegybejelentés megtételekor szükségszerűen azt is át kellett fognia, hogy amennyiben az oltalmat megszerzik, a védjegyoltalomból eredő kizárólagos jog folytán a piac többi résztvevője, közöttük a kérelmező is, a megjelölés korábbi ingyenes és szabad használatában korlátozva lesz. A jogosultak bejelentéskori célja az oltalommal a jogszerűen forgalmazó versenytársak piacról való kiszorítására irányult, amely az adott esetben nem tekinthető jóhiszeműnek és tisztességesnek. A védjegyoltalomból eredő kizárólagosság nem lehet az eszköze annak, hogy a védjegyjogosult már gazdasági szereplő rovására jusson indokolatlan előnyhöz, különösen olyan körülmények között, amikor a tárgyi megjelölést éveken át egymás mellett háborítatlanul használták a piac releváns szereplői. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését, valamint a Hivatal határozatát megváltoztatta és a védjegyet a keletkezésére visszaható hatállyal törölte. (8.Pkf.25.861/2011/3.)

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság álláspontja szerint az eljárás adatainak téves értékelésével jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a jogosultak védjegybejelentése rosszhiszemű volt. A rosszhiszeműség kizártságának megállapításához ugyanis önmagában elegendő az, ha a megjelölés legkorábbi – saját jogú – használata a védjegybejelentőhöz köthetően valósult meg. Az adott esetben megállapítható, hogy a megjelölés legkorábbi, saját jogú használata a jogosultakhoz volt köthető, míg a kérelmezőnek és másoknak a megjelölés használata az I. r. jogosult érdekeltségében működő gazdasági társaságtól származott. E származékos használatra tekintettel fel sem merülhet, hogy a védjegyjogosultak család, tisztességtelen szándékkal olyan megjelölést jelentettek be lajstromozásra, amelyről tudták, hogy mást illet. A kifejtetekre figyelemmel a Kúria a másodfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság – megváltoztatási kérelmet elutasító – végzését helybenhagyta. (Pfv.IV.22.424/2011/6.)

4) Vt. 3. § (2) bekezdés a) pont és (3) bekezdés

A Vt. 3. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezmény 6ter cikkének (1) bekezdésében felsorolt jelzések bármelyikéből áll, vagy azt tartalmazza, feltéve, hogy az ilyen jelzést az említett 6ter cikk (3) bekezdése szerint közzétették.

A Vt. 3. §-ának (3) bekezdése szerint az illetékes szerv hozzájárulásával védjegyoltalomban részesülhet az a megjelölés, amelynek a (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott jelzés csupán elemét képezi.

A „SZENT JOHANNA FRANCIA TAGOZATOS GIMNÁZIUM” ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 9., 16., 18. és 25. osztályban felsorolt termékek tekintetében.

A Hivatal a védjegybejelentést elutasította. A hivatali, valamint a – megváltoztatási kérelmet elutasító – elsőfokú bírósági határozat rámutatott arra, hogy ki vannak zárva a védjegyoltalomból mindazok a megjelölések, melyek egy felségjelet, annak címertani utánzataként jelenítenek meg. A lajstromozni kért színes ábrás megjelölés hangsúlyos elemeként egy pajzson jeleníti meg Franciaország zászlaját, illetve annak olyan formában történő ábrázolását, mely címertani utánzásnak minősül. Franciaország zászlaja a világ egyik legismertebb jelképe, a francia nemzeti színek domináns elemként történő megjelenítése a bejelentett megjelölésben azt sugallja a fogyasztók felé, hogy a francia állam és a bejelentő között hivatalos szerződéses kapcsolat áll fenn. Minthogy Franciaország zászlaja is a PUE hatálya alá tartozik, élvezi az Egyezmény nyújtotta védelmet, ezért a bejelentett megjelölés az árujegyzéktől függetlenül nem oltalomképes. Noha a Vt. 3. §-ának (3) bekezdése alapján az illetékes szerv hozzájárulásával védjegyoltalomban részesülhet a megjelölés, melynek a meghatározott jelzés csupán elemét képezi, a bejelentő azonban ilyen hozzájárulást nem csatolt, sőt annak szükségességét is vitatta. (M1002053/6., 1.Pk.20.397/2012/4.)

A bejelentő fellebbezéssel élt az elsőfokú bíróság döntése ellen. A fellebbezésben jelezte a hozzájárulás kérését, majd annak kiegészítésében becsatolta a Francia Nagykövetség Kulturális Osztálya (Francia Intézet) válaszlevelét, miszerint a megjelölésben feltüntetett három szín használatának semmi akadálya nincs, miután az nem egyezik meg a Francia Köztársaság hivatalos logójával. A Fővárosi Ítéltábla a bejelentő által – a másodfokú eljárásban – csatolt levélre tekintettel az elsőfokú bíróság végzését, a Hivatal határozatára is kiterjedően hatályon kívül helyezte, és a kérelmet áttette a Hivatalhoz. Rögzítette, hogy az új eljárásban kell állást foglalni arról, hogy a kimentés körében csatolt levél a Vt. 3. §-ának (3) bekezdése szerinti illetékes szerv hozzájárulásának minősül-e. (8.Pkf.25.699/2012/4.)

5) Vt. 4. § (1) bekezdés b) pont

A Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

A Vt. 4. §-ának (4) bekezdése szerint e törvény alkalmazásában az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjeggyel.

5.1 Az „M – MÜLLER – MÜLLERREL BOLDOGABB” ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérték a 3., 30. és 35. osztályba tartozó áruk, illetve szolgáltatások vonatkozásában.

A védjegybejelentés 30. osztályban történő lajstromozása ellen – a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára alapítva – felszólalást nyújtottak be, mivel felszólaló jogosultja a korábbi elsőbbségű „MÜLLER” közösségi szóvédjegynek, melynek oltalma a 29., 30. és 32. osztályban felsorolt termékekre terjed ki.

A Hivatal a megjelölést a 3. és 35. osztályban védjegyként lajstromozta, míg a 30. áruosztály tekintetében a védjegybejelentést – a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára alapítva – elutasította. A hivatali, valamint – a megváltoztatási kérelmet elutasító – bírósági határozat megállapította, hogy a bejelentett megjelölés „Müller” szóeleme és az ábrás elem közepén található „M” betű tekinthető dominánsnak, előbbi azonos az ellentartott védjegyszóval. A stilizált virágban a nagy „M” betű és a „Müllerrel boldogabb” jelmondat a „Müller” szó dominanciáját növeli. A nagyfokú vizuális és fonetikai hasonlóság a „Müller” szavak azonossága folytán megállapítható. A konceptuális összehasonlítás is erőteljes hasonlóságot mutat. Az érintett termékek hasonlóságáról a Hivatal azt állapította meg, hogy a bejelentett megjelölés és a korábbi védjegy árujegyzéke hasonló vagy azonos termékeket tartalmaz. A bejelentő megváltoztatási kérelme előterjesztését követően utalt arra, hogy a felszólalói védjegyhasználat nem felelt meg a Vt. 18. §-a előírásainak. A bejelentő ezzel kapcsolatos kérelme nem tekinthető kellő időben előterjesztettnek, ezért a bíróság azt figyelmen kívül hagyta. (M0702471/5., 1.Pk.21.265/2012/5.)

5.2 A „NUTYMAX HAZELNUT FINDIKLI” színes ábrás nemzetközi védjegy oltalmának Magyarországra történő kiterjesztését kérték a 30. osztályba tartozó áruk tekintetében.

A védjegybejelentés lajstromozása ellen – a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára alapítva – felszólalást nyújtottak be, mivel felszólaló jogosultja több korábbi elsőbbségű közösségi, valamint nemzetközi térbeli, illetve ábrás védjegyeknek, melyek oltalma a 30. osztályban felsorolt termékekre terjed ki, melyek a felszólaló Kinder Bueno, illetve Duplo elnevezésű termékeinek jellegzetes alakját, csomagolását oltalmazzák.

A Hivatal a védjegy magyarországi oltalmát elismerte. Indokolásában kifejtette, hogy a bejelentett megjelölésnek a felszólaló által hivatkozott képi elemei az összbenyomás tekintetében nem döntő jelentőségűek, domináns elemnek a „Nutymax Hazelnut Findikli” szóösszetétel tekinthető. A fogyasztó figyelme a vásárláskor erre a feliratra összpontosul. Noha a térbeli védjegyek egy-egy részletével a bejelentett megjelölés ábrás eleme mutat hasonlóságot, különbségek is megállapíthatóak. A hivatali határozat ugyan a Kinder Bueno és Duplo termékek jól ismertségét kimondta, de hangsúlyozta, hogy ebben a Kinder Bueno elnevezésnek is meghatározó jelentősége van, mely ugyanakkor a felszólalás alapjául szolgáló védjegyeknek nem része. (A997894/10.)

A Fővárosi Törvényszék osztotta a Hivatal álláspontját az ábrás nemzetközi védjegybejelentés domináns elemét illetően. A „Nutymax” szóelem ugyanis a betűk méreténél, a szóelem központi elhelyezkedésénél fogva domináns szerepet játszik. Az összetéveszthetőség szempontjából azonban fontos szerephez jutnak a bejelentés ábrás elemei, a csokoládészeletek azonos formája, azok elhelyezkedése, a félbevágás módja, a csokoládészínű hullámvonalak, a törökmogyoró szerepeltetése. Ezek olyan ábrás elemek, amelyek majdnem azonosan megjelennek két ellentartott védjegyben. Rendkívül közeli hasonlóságot mutatnak ugyanakkor a térbeli nemzetközi védjegyekben szereplő csokoládészeletekkel, azt leszámítva, hogy a védjegyeken nem félbe vágva, hanem teljes ép formájában kerülnek ábrázolásra. Ez az azonossághoz közelítő hasonlóság pedig – különösen a Hivatal által is megállapítottan közismert felszólalói védjegyek esetében – megalapozza az összetéveszthetőséget. A kifejtettek alapján a bíróság a Hivatal határozatát megváltoztatta és a védjegybejelentést elutasította. (1.Pk.28.208/2010/27.)

6) Vt. 6. §

A Vt. 6. §-a szerint ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha azt a képviselő, illetve az ügynök - a jogosult engedélye nélkül - saját nevében jelentette be lajstromozásra, kivéve, ha a képviselő vagy az ügynök igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt.

A Hivatalnál 193 099 lajstromszám alatt oltalom alatt áll a „**GT RADIAL**” ábrás védjegy a 35. osztályon belül „reklámozás; kereskedelmi ügyletek; kereskedelmi adminisztráció; irodai munkák” szolgáltatások vonatkozásában.

A kérelmező gumiabroncs gyártó cég, amely többfajta márkanév – többek között GT RADIAL – alatt hoz forgalomba gumiabroncsokat. Kérelmező jogosultja a 2004. december 30-i elsőbbségű „GT RADIAL” közösségi ábrás védjegynek, a 12. osztályban „jármű gumiabroncsok” tekintetében. A jogosult 2004. január 23-án jött létre, elsősorban azért, hogy a kérelmezői jogelőd által gyártott gumiabroncsokat a magyar piacra bevezesse. A felek között a megjelölés használata vonatkozásában írásbeli megállapodás nem jött létre, ténylegesen azonban a jogosult forgalmazta Magyarországon a kérelmező GT RADIAL megjelölésű gumiabroncsait 2004 eleje és 2008 nyara között. A kérelmező tudott arról, hogy a jogosult használja ezt a megjelölést, sőt a megjelölés reklámcélú használatához anyagi támogatást is nyújtott. Jogosult jelezte a kérelmező számára, hogy a magyarországi piacon illegális kereskedők értékesítenek kérelmezői gumiabroncsokat. A kérelmező részéről intézkedés, ilyen magatartásokkal szembeni fellépés nem történt. Ezt a helyzetet látva jogosult 2007. június 6-án megtette a fenti védjegybejelentést, melyet a Hivatal lajstromozott. A felek közötti üzleti kapcsolat 2008-ban megromlott, a kérelmező továbbiakban nem szállított és nem szállít a jogosultnak gumiabroncsokat.

A kérelmező a védjegy törlését kérte a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontjára és 6. §-ára hivatkozással. A Hivatal a törlési kérelemnek a Vt. 4. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján részben helyt adott és a védjegy árujegyzékét korlátozta, a Vt. 6. §-ára alapított törlési okot azonban nem találta megalapozottnak. A tényállás keretében megállapította: nem kétséges, hogy a jogosult kereskedelmi ügynöki minőségben járt el. A kérelmező rendelkezett ugyan korábbi elsőbbségű közösségi védjeggyel, azonban a jogosult értesítését követően konkrét eljárást, bitorlási pert nem indított az illegális kereskedők ellen. A Hivatal arra a megállapításra jutott, hogy a jogérvényesítési eljárások elmaradása következtében a jogosult hátrányos helyzetbe került egy olyan piacon, ahol egyébként a termék kereskedelmi jogait birtokolta. A jogosult ezt követően tette meg a védjegybejelentését, a javára értékelte a Hivatal, hogy nem a kérelmezői védjegy árujegyzékébe tartozó 12. osztály, hanem a 35. osztály vonatkozásában. A jogosult saját nevére és saját tevékenységével összhangban álló védjegyoltalmát azért szerezte meg, hogy felléphessen a piacon illegális tevékenységet folytató szereplőkkel szemben. Annak a körülménynek, hogy ezt követően a felek között megtörtént a tájékoztatás, majd a kérelmező azt nehezményezte, nincs közvetlen jelentősége, mivel a törlési jog fennállását a bejelentési napra visszamenőleg kellett vizsgálni. Amikor pedig a jogosult kereskedelmi jogainak megvonása volt várható a kérelmezőtől, a jogosult felajánlotta a védjegyet megvételre a kérelmező számára, nem kísérelte meg azonban a védjegy felhasználását a kérelmezővel szemben, ami szintén arra utaló körülmény, hogy nem azzal a szándékkal szerezte meg a védjegyoltalmat, hogy ezzel visszaélve ellehetetlenítse a kérelmezőt. Mindezen körülmények figyelembevételével a Hivatal álláspontja szerint a jogosult sikeresen támasztotta alá, hogy eljárása a védjegybejelentés megtételekor helyénvaló volt. (M0702616/13.)

A Fővárosi Törvényszék rámutatott arra, hogy a jogosult engedélye nélküli, képviselő vagy ügynök általi bejelentés esetén a megjelölés alapvetően ki van zárva a védjegyoltalomból, kivéve, ha a képviselő vagy ügynök igazolja, hogy eljárása helyénvaló volt. Az eljárás helyénvalósága szempontjából alapvetően az vizsgálandó, hogy az a jogosult érdekét

szolgálja-e. A jogosult azon hivatkozása, hogy az illegális kereskedelem sérti a kérelmező érdekét – a bíróság megítélése szerint – a jogosult részéről egy vélt sérelem. A kérelmező, aki maga közösségi védjeggyel rendelkezik jogosult eldönteni, hogy adott esetben a bitorlással szemben fellép-e vagy sem. Amennyiben nem kíván a kérelmező fellépni az ilyen forgalmazással szemben, ténylegesen nem a kérelmező, hanem a jogosult piaci érdekeit szolgálja a lajstromozás. A védjegylajstromba bejegyzett használó pozíciója egy olyan erősebb pozíció, mely a Vt. alapján lehetőséget nyújt arra, hogy egy védjegyjogosult nem cselekvése esetén önállóan, saját nevében fellépjen. Egy ügynöknek azonban nincs ilyen önálló jogosultsága, a saját érdekei nem előzhetik meg a védjegyjogosult érdekeit, ezért a saját érdekeire alapítottan nem járhat el, mint ahogy lajstromozás iránti kérelmet sem terjeszthet elő. Erre figyelemmel a bíróság megítélése szerint a jogosult eljárása nem volt helyénvaló, ez a kimentési ok nem alapos, a bejelentés a Vt. 6. §-ába ütköző volt, ezért a védjegyet keletkezésére visszaható hatállyal törölte. (1.Pk.20.393/2012/4.)

7) Vt. 18. § (1) bekezdés

A Vt. 18. §-ának (1) bekezdése alapján ha a védjegyjogosult a lajstromozástól számított öt éven belül nem kezdte meg belföldön a védjegy tényleges használatát az árujegyzékben szereplő árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban, vagy ha az ilyen használatot öt éven át megszakítás nélkül elmulasztotta, a védjegy oltalmára alkalmazni kell az e törvényben előírt jogkövetkezményeket [4. § (3) bek., 5. § (2) bek. b) pont, 30. § d) pont, 33. § (2) bek. a) pont, 34. §, 61/E. §, 73. § (2) bek.], kivéve, ha a védjegyjogosult a használat elmaradását kellőképpen igazolja.

A Hivatalnál 174 838 lajstromszám alatt oltalom alatt áll a „TOTAL” nemzetközi szóvédjegy az 1., 3., 4. és 19. osztályba tartozó áruk tekintetében. A védjegy elsőbbsége: 1955. február 16. A Hivatal 2005. április 21-én kelt határozatával tudomásul vette, hogy a védjegy jogosultja a Colgate Palmolive Company javára, határozatlan időre, kizárólagos használati engedélyt adott a védjegy 3. áruosztályában szereplő szájápolási termékekre.

2005. szeptember 2-án használat hiánya miatti megszűnés megállapítása iránti kérelmet terjesztettek elő, melynek a Hivatal részben helyt adott. A 3. osztály tekintetében – a Colgate Palmolive Company javára adott használati engedély alapján – a Hivatal „fogkrémek” áruk vonatkozásában a „COLGATE TOTAL” megjelölésre alapított használati igazolást elfogadta. (A174838/36.)

A kérelmező a hivatali határozat ellen benyújtott megváltoztatási kérelemben sérelmezte, hogy nem került vizsgálatra és értelmezésre az a körülmény, hogy a „TOTAL” védjegy önálló védjegyszerű használatának minősül-e a védjegy használata egy, a fogkrém piacon jóhírnevet szerzett védjegy – a Colgate – mellett, prémiumtermékekre való utalásként történő használata. A bíróság kiemelte, hogy akkor is fennáll az összetévesztés veszélye az áruk vagy szolgáltatások azonossága esetén, ha a vitatott megjelölés egyrészt harmadik személy vállalkozásának megnevezése, másrészt a lajstromozott, átlagos megkülönböztető képességgel bíró védjegy – noha önmagában nem kelti az összetett megjelölés összbemutatóját, azért azon belül megőrzi önálló megkülönböztető pozícióját – egymás mellé helyezése révén jön létre. [Id: a C-120/04. számú (Thomson Life) előzetes döntéshozatali ügyben született ítélet] Ez az érvelés nemcsak egy lajstromozott védjegy és egy vállalkozás cégneve, illetve egy széles körben ismert márkanev, kereskedelmi név összekapcsolása esetén, de akkor is alkalmazandó,

ha egy másik védjegy, egy másik termékcsalád nevéhez kapcsolódik a védjegy. Erre is figyelemmel a bíróság megítélése szerint védjegyszerű használat valósul meg a „COLGATE” és „TOTAL” megjelölések együttes használata esetén. Mindezek alapján a 3. áruosztályban a Hivatal helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a „fogkrémek” vonatkozásában a használat a Vt. 18. §-ának megfelelően megvalósult. (1.Pk.21.696/2011/10.)

8) Vt. 52. § (1) bekezdés

A Vt. 52. §-ának (1) bekezdése alapján a védjegybejelentésben csak egy megjelölésre igényelhető védjegyvoltalom.

Az „CSC ANGELINI” ábrás megjelölés védjegykénti lajstromozását kérték az 1., 3., 5., 9. 10., 29., 30., 32., 35., 39., 41., 42. és 44. áru- és szolgáltatási osztályok vonatkozásában.

A Hivatal a nemzetközi védjegybejelentést – a Vt. 1. §-ára, illetve az 52. §-ának (1) bekezdésére hivatkozással – elutasította. A hivatali, valamint a – megváltoztatási kérelmet elutasító – bírósági határozat indokolása szerint a megjelölésben egymástól jól elhatárolhatóan két szó és e szavak felett külön ábra látható, melyek a Vt. rendelkezései szerint nem tekinthetők egységesnek. A kétféle szó- és betűelem között sem a szóelemek hangzása, illetve az általuk keltett asszociáció, sem az ábrás elemek hasonló kialakítása nem teremt kapcsolatot és azok elrendezése mögött sem fedezhető fel egy egységes, a négy elemet egy központi elképzelés szerint elrendező koncepció. Ilyen egységes koncepció kizárólag az egyes ábrás elemek és az alattuk olvasható szóelemek között fedezhető fel. Az átlagfogyasztó tehát a bejelentett megjelölésre nézve azt két, különböző ábrás megjelölésként fogja értékelni. (A1047825/10., 1.Pk.21.530/2012/3.)

FORMATERVEZÉSI MINTAOLTALOM TÁRGYÁBAN SZÜLETETT DÖNTÉS

Fmtv. 65. § (10) bekezdés, valamint az ipari minták oltalmáról szóló 1978. évi 28. törvényerejű rendelet (Tvr.) 1. § (1)-(2) bekezdés és (4) bekezdés b) pont

Az Fmtv. 65. §-ának (10) bekezdése alapján a törvény hatálybalépésekor hatályos vagy a törvény hatálybalépése előtt megszűnt mintaoltalom megsemmisítésének feltételeire az elsőbbség időpontjában hatályos szabályok az irányadók. A törvény hatálybalépését követően megújított ilyen mintaoltalmat vagy a felélesztett mintaoltalmat a bejelentés napjára visszaható hatállyal kell megsemmisíteni, ha az elsőbbség időpontjában hatályos szabályok szerint helye van a megsemmisítésnek. Ilyen esetben a (6)-(7) és a (9) bekezdésben foglalt rendelkezések nem alkalmazhatók.

A Tvr. 1. §-ának (1) bekezdése szerint az ipari termék külső formája (a továbbiakban: „minta”) ipari mintaoltalomban (a továbbiakban: „mintaoltalom”) részesülhet, ha új és oltalmát a (4) bekezdés nem zárja ki.

A Tvr. 1. §-ának (2) bekezdése alapján új a minta, ha nem jutott olyan mértékben nyilvánosságra, hogy azt bárki előállíthatta.

A Tvr. 1. §-a (4) bekezdésének b) pontja értelmében a minta nem részesülhet mintaoltalomban, ha kizárólag a termék műszaki megoldásának vagy rendeltetésének a következménye.

A kérelmező az 1998. szeptember 3-i elsőbbségű „**Biztonsági zár**” című ipari mintaoltalom (lajstromszám: 87 870) megsemmisítését kérte arra hivatkozva, hogy az nem új, valamint arra tekintettel, hogy a minta kizárólag a termék műszaki rendeltetésének következménye. Ellentartásként biztonsági zákról készült fényképeket csatolt, a bejelentést megelőző nyilvánosságra kerülést MÁV belső irattal, tájékoztatóval, valamint a Magyar Vasutas című folyóiratban 1998 januárjában megjelent cikkel kívánta alátámasztani.

A Hivatal a megsemmisítési kérelmet elutasította. Megállapította, hogy az ellentartásként megjelölt fényképen látható termék külső formája megegyezik a mintaoltalom tárgyával, azonban nem látta bizonyítottnak, miszerint e biztonsági zárat a bejelentés napja előtt nyilvános helyen vagonra felszerelték, márpedig a zártláncú értékesítés, megrendelésre történő legyártás nem eredményez bárki általi megismerhetőséget. A Hivatal azt sem tekintette megállapíthatónak, hogy a minta formai jellegzetességei a műszaki optimalizáció vagy a rendeltetésnek való szükségszerű megfelelés érdekében lettek kialakítva. (D9800359/21.)

A Fővárosi Bíróság elsődlegesen elviekben arra világított rá, miszerint a mintát nyilvánosságra jutottnak kell tekinteni, ha gazdasági tevékenységhez kapcsolódik. Kifejtette, hogy a helyes megközelítés szerint a nyilvánosságra jutás mértékét az előállíthatóság mértékéből kell meghatározni, továbbá, hogy csak akkor állapítható meg, hogy a megsemmisíteni kért minta nem új – mert olyan mértékben jutott nyilvánosságra, hogy azt bárki előállíthatta –, ha bárkinek joga volt arra, hogy a mintaoltalom tárgya szerinti terméket gazdasági tevékenysége körében a jogszabályok keretei között előállítsa. Ezért, ha a mintaoltalom tárgya nem különbözik elegendő mértékben azon külső formáktól, melyeket bárki előállíthatott, akkor azt kell megállapítani, hogy a mintaoltalom tárgyat bárki előállíthatta. Az ügy érdemében arra a következtetésre jutott, hogy a termék külső formája a MÁV gazdasági tevékenységéhez kapcsolhatóan bizonyítottan nyilvánosságra jutott a mintaoltalom bejelentése előtt. Rögzítette, hogy az alkalmazott biztonsági zárok tekintetében a MÁV-ot nem terhelte titoktartási kötelezettség, a zárok szigorú elszámolásával kapcsolatos jogosulti előadás pedig nem releváns, mert a szigorú elszámolási rendszer nem követelt titoktartást a zárok külső formájára nézve. Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a mintaoltalom tárgya nem különbözik az ellentartott termék külső formájától, a mintaoltalom tárgyának létrehozásához formaalkotói tevékenységre nem volt szükség, ezért az a bejelentése időpontjában nem felelt meg az újdonság követelményének. A funkcionalitás mérlegelése során kiemelte, miszerint az adott mintaoltalom tárgyat olyan alak képezi, amely a tervezett eredményhez képest műszakilag okszerű és elégséges annak megvalósításához, összes lényegi eleme vagy jellemzője végrehajt valamilyen műszaki funkciót. A mintának nincs olyan lényegi jellemzője, ami nem funkcionális, hanem például díszítő elem lenne. Annak pedig nincs jelentősége, hogy a tervezett műszaki eredmény eléréséhez nem a mintaoltalom tárgya

az egyetlen alkalmas külső forma. Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság elrendelte az ipari mintaoltalom megsemmisítését. (3.Pk.21.000/2010/26.)

A Fővárosi Ítéltábla kifejtette: a minta újdonságának elbírálásánál – amint arra a Hivatal is helytállóan rámutatott – azt kell mérlegelni, hogy az ismert kialakításhoz képest, szükséges volt-e formaalkotó szellemi tevékenység a minta megvalósításához vagy azt anélkül is bárki előállíthatta. A külső megjelenés, az egyes formai jellemzők megítélésénél az összbenyomásnak van döntő szerepe, ez pedig annak alapján dönthető el, hogy hogyan viszonyul a minta a már piacon lévő hasonló célt szolgáló termékekhez. Ezért először azt kell megvizsgálni, hogy az újdonságrontónak állított termékek külső jegyeiket tekintve mennyiben mutatnak eltérést vagy egyezést. A másodfokú bíróság osztotta azt az álláspontot, hogy a minta és a csatolt fényképen található termék azonossága kimondható. Így az volt a kérdés, hogy mikorra tehető az adott termék nyilvánosságra jutásának időpontja. A bizonyítékok értékelése alapján a nem találta megállapíthatónak, hogy a MÁV-nál mikor volt rendszeresítve a bemutatott biztonsági zár, ez a bizonytalanság pedig a jogosult javára értékelendő körülmény, mivel a nyilvánosságra jutás körében a kérelmezőt terhelte a bizonyítási kötelezettség. A funkcionalitás kérdésében sem értett egyet a bíróság az elsőfokú végzésben foglaltakkal. Megállapította, hogy ugyanazon műszaki hatás kiváltására különböző megoldású termékek felelhetnek meg, melyek külső megjelenésükben számos eltérést, egyedi jellegzetességet hordoznak. A formaalkotói szabadság körébe tartozó kérdés, hogy a tervező az egyes szerkezeti elemek méretét, arányát, keresztmetszetét, a kapcsolódás módját miként képzelel el, alakítja ki. A kérelmező az eltérő formai jellegzetességekről nem bizonyította, hogy azok műszaki optimalizáció vagy a rendeltetésnek való szükségszerű megfelelés érdekében lettek a mintában az adott módon kivitelezve.

A másodfokú bíróság megfelelőnek találta a Hivatal vizsgálati módszerét, jogszabály értelmezését, egyetértett a döntésével és annak indokaival is, ezért az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta. (8.Pkf.25.381/2012/5.)